

3. PŘÍRODNÍ POMĚRY ÚZEMÍ

Projektovaná přestavba domu č.p. 28 na parcele č. 32 se nachází v intravilánu města Lázně Bělohrad, na severním okraji náměstí K. V. Raise. Prostor průzkumu zahrnuje pozemky s nadmořskou výškou v rozmezí 297 - 298 m n. m., mezi silnicí do Nové Paky a tokem Javorky (viz přehledná situace v M 1 : 25 000).

3.1 Geomorfologické a klimatické poměry

Z hlediska morfologického členění náleží zájmové území k tzv. Miletínskému úvalu Bělohradské pahorkatiny, která je součástí pahorkatiny Jičínské.

Dle Atlasu podnebí (1901 - 1950) se jedná o mírně teplou, vlhkou klimatickou oblast vrchovinného typu, náležející do okrsku B8, s průměrnou roční teplotou vzduchu 7,5 °C.

Roční průměrný úhrn srážek činí 750 mm (vegetační období 400 mm, zimní období 350 mm), roční průměrné maximum sněhové pokrývky dosahuje přibližně 30 - 40 cm.

Z hlediska ČSN 73 0035 „Zatížení stavebních konstrukcí“, příloha č. 4 se lokalita nachází ve sněhové oblasti II. Průměrný počet mrazových dnů 125, ledových dnů 45.

Orientační hloubka promrzání, stanovená pro příslušné výškové pásmo do 300 m n.m. na základě návrhové hodnoty indexu mrazu, vychází na 0,97 - 1,15 m. K výpočtu bylo použito vztahů 6.10 a 6.11 dle TP 77/1995 Navrhování vozovek pozemních komunikací.

Převládající směr proudění větrů je západní a jihovýchodní. Dle přílohy č. 1 ČSN 73 0035 se území řadí do větrové oblasti IV.

Potřebné přesnější hodnoty výše uvedených charakteristik je nutné si vyžádat na příslušném regionálním pracovišti ČHMÚ.

3.2 Geologické poměry

Posuzované území přísluší z regionálně geologického hlediska k severnímu křídlu Miletínské synklinály, s osou směru ZSZ - VJV. Její sedimentární výplň představují svrchnokřídové horniny cenomanu, reprezentované pískovci s vložkami jílovců a překryté písčitymi slínovci až vápnitými jílovcí spodního až středního turonu. Mocnost křídý v prostoru Lázní Bělohradu je uváděna archivními posudky v rozmezí 50 - 70 m. Uvedené horniny jsou porušeny oblastně významným podélným zlomem s výškou skoku cca 100 m (Bělohradský zlom), shodného směru s osou synklinály, probíhajícím jižním okrajem města.

Křídové podloží, tvořené slínovci jizersko-bělohorského souvrství, bylo vrtnými pracemi ověřeno v hloubce 2,85 m pod stávajícím povrchem terénu, tj. na kótě 293,88 m n.m. Jedná se o silně zvětralé, laminované až tence deskovitě odlučné horniny, od hloubky 4,1 m p.t. vystřídané navětralými, deskovitě odlučnými a rozpukávanými slínovci. Eluvium charakteru slínu je ve vrtu V1 dokumentováno v mocnosti 0,45 m.

Křídové podloží je překryto přibližně 2,0 - 2,5 m mocným souvrstvím kvartérních, převážně nesoudržných sedimentů fluvialního původu, náležejících k údolní terase Javorky se zčásti přehloubeným korytem. Jedná se o písky se šterky, při bázi až písčité šterky pleistocénního stáří, překryté holocénními povodňovými sedimenty hlinitopísčitého charakteru, mocnosti do 0,3 m.